

[Domovská Stránka](#) > ... > [Vyhľadávanie Právnických Profesií](#) > [Typy Právnických Profesií](#) > [Slovenia](#)

Typy právnických profesií

Autor obsahu

Slovensko

Slovensko

Na tejto stránke nájdete prehľad právnických povolání v Slovensku.

Organizácia právnických povolání

Právnické povolania

V Slovenskej republike môže osoba s univerzitným vzdelaním v odbore práva alebo osoba, ktorá absolvovala štúdium v oblasti práva na základe prvého a druhého cyklu podľa bolonského procesu, vykonávať mnoho povolání v oblasti justície vrátane povolania sudcu, prokurátora, štátneho zástupcu, advokáta a notára.

Prokurátori

Organizácia

Podľa článku 135 Ústavy Slovenskej republiky štátni prokurátori (*državni tožilci*) podávajú a predkladajú obžaloby vo veci trestných činov a majú ďalšie právomoci stanovené zákonom. Väčšina ich právomocí, ako aj organizácia sú stanovené v zákone o štátnych prokurátoroch (*Zakon o državnem tožilstvu*) a v zákone o trestnom konaní (*Zakon o kazenskem postopku*).

V Slovensku existuje 11 okresných prokuratúr (*okrožno državno tožilstvo*) (Celje, Koper, Kranj, Krško, Lubľana, Maribor, Murska Sobota, Nova Gorica, Novo Mesto, Ptuj, Slovenj Gradec), úrad špecializovanej prokuratúry (*Specializirano državno tožilstvo*), ktorý je organizovaný na celoštátnom základe, a [generálna prokuratúra](#) (*Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije*) v Lubľane.

Úrad špecializovanej prokuratúry je zodpovedný za stíhanie v oblasti organizovanej tradičnej a hospodárskej trestnej činnosti, terorizmu, korupcie a ostatnej trestnej činnosti, ktorej odhaľovanie a stíhanie si vyžaduje špeciálne organizovaných a vyškolených prokurátorov. Ako nezávislý organizačný útvar v rámci tohto úradu pôsobí útvar pre vyšetrowanie a stíhanie úradníkov s osobitnými oprávneniami (*Odelek za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili*, známy aj pod označením *posebni oddelek* alebo špeciálny vyšetrowací útvar). Prokurátori z tohto špeciálneho vyšetrowacieho útvaru sú zodpovední za stíhanie trestných činov, ktoré spáchali príslušníci polície, príslušníci agentúr pre vnútorné záležitosti s policajnými právomocami, príslušníci vojenskej polície, príslušníci informačnej a bezpečnostnej služby ministerstva obrany a príslušníci Slovenskej informačnej a bezpečnostnej agentúry. Poskytujú aj usmernenia príslušníkom polície pracujúcim pre tento útvar.

Generálna prokuratúra je najvyššie postavená prokuratúra v krajine, v rámci ktorej pôsobia:

- generálni prokurátori (*vrhovni državni tožilci*) a vyšší prokurátori (*višji državni tožilci*),
- prokurátori na čiastočný úväzok alebo na dobu určitú.

Vyšší prokurátori zastupujú odvolania v odvolacích konaniach pred vyššími súdmi (*višja sodišča*) v Slovensku. V konaniach týkajúcich sa mimoriadnych opravných prostriedkov v oblasti trestného práva a v oblasti občianskych a správnych záležitostí sa generálni prokurátori dostavia na Najvyšší súd Slovenskej republiky (*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*).

Organizačné zloženie generálnej prokuratúry:

- tri útvary [útvár trestného práva (*kazenski oddelek*), útvár občianskych a správnych záležitostí (*civilno-upravni oddelek*) a útvár odbornej prípravy a odborného dozoru (*oddelek za izobraževanje in strokovni nadzor*)],
- centrum odborných informácií (*Strokovno informacijski center*), ktorého úlohy zahŕňajú poskytovanie odbornej pomoci v oblasti zdaňovania, finančníctva, účtovníctva alebo iných disciplín potrebných na účinné vykonávanie práce prokurátorov, ako aj zabezpečovanie rozvoja, jednoty a prevádzky informačnej podpory pre fungovanie prokuratúr.

Úlohy a povinnosti

Hlavnou úlohou a povinnosťou prokurátorov je stíhať trestné činy. V rámci toho sú zodpovední za:

- prijatie všetkých potrebných krokov na odhalenie trestnej činnosti a za sledovanie páchatel'ov a usmerňovanie práce polície v prípravnom konaní, v ktorom je polícia z organizačného hľadiska nezávislá od prokurátora,
- podávanie žiadostí o prešetrovanie,
- podávanie a predkladanie obžaloby na príslušnom súde a
- podávanie odvolaní proti neprávoplatným rozsudkom súdu a mimoriadnych opravných prostriedkov proti konečným rozhodnutiam súdu (odvolania proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa v trestnoprávných prípadoch podáva prokurátor, ktorý vzniesol obžalobu na súde prvého stupňa, zatiaľ čo mimoriadne opravné prostriedky podávajú generálni prokurátori).

Platné trestnoprávne predpisy prokurátorom za určitých okolností umožňujú, aby si v rámci riešenia foriem organizovanej trestnej činnosti zvolili namiesto trestného stíhania alternatívne opravné prostriedky. Medzi alternatívne opravné prostriedky patrí prevedenie prípadu na konanie o urovnaní a podmienený odklad trestného stíhania, ak je podozrivý ochotný správať sa podľa pokynov prokurátora a vykonať určité opatrenia stanovené prokurátorom. Ak má urovanie alebo podmienený odklad stíhania pozitívny výsledok, prokurátor môže trestné stíhanie odvolať, t. j. prípad sa urovná mimosúdne. Prokurátor môže zároveň súdu navrhnúť, aby vydal trestný príkaz, čím súd bez vypočutia uloží obvinenej strane konkrétny navrhovaný trest alebo opatrenie.

Okrem toho plní generálna prokuratúra úlohy mimo hlavnej pôsobnosti trestného práva. V jednom z troch útvarov generálnej prokuratúry, konkrétne v útvere občianskych a správnych záležitostí, môžu generálni prokurátori podať žiadosť o ochranu zákonnosti (*zahteva za varstvo zakonitosti*) proti rozhodnutiam odvolacieho súdu (*pritožbeno sodišče*) v sporových konaniach, nesporných konaniach a iných občianskoprávných súdnych konaniach. Predpokladom podania tohto mimoriadneho súdneho opravného prostriedku je ochrana verejného záujmu, o čom môže rozhodnúť výlučne generálny prokurátor. Účastníci konania preto nemôžu podávať žiadosti o ochranu zákonnosti.

Sudcovia

Organizácia

Sudcovia z povolania a prísediaci

Postavenie sudcu sa upravuje článkami 125 až 134 Ústavy Slovenskej republiky a v zákone o súdnej službe (*Zakon o sodniški službi*). Sudcovia sú úradníci, ktorých volí Štátne zhromaždenie (*Državni zbor*) na základe návrhu Súdnej rady (*Sodni svet*). Úrad sudcu je trvalý a veková hranica a podmienky na zvolenie sú stanovené zákonom.

Za sudcu môže byť zvolená iba osoba, ktorá spĺňa tieto všeobecné podmienky:

1. je občanom Slovenska a aktívne ovláda slovenský jazyk;
2. má spôsobilosť na právne úkony a dobrý celkový zdravotný stav;
3. má aspoň 30 rokov;
4. má odborný titul právnik s vysokoškolským vzdelaním získaným v Slovensku alebo odborný titul bakalára v oblasti práva (UN) a magistra v oblasti práva alebo má ekvivalentnú kvalifikáciu v oblasti práva v zahraničí, ktorá sa preukazuje zahraničným osvedčením o kvalifikácii s priloženým stanoviskom

- o kvalifikácii alebo rozhodnutím o uznaní kvalifikácie na účely zamestnania alebo osvedčením o nostrifikácii (*odločba o nostrifikaciji*);
5. zložila štátnu skúšku v odbore práva;
 6. nebola odsúdená za trestný čin;
 7. nie je obžalovaná z trestného činu ani na základe obvinenia nie je účastníkom konania týkajúceho sa trestného činu stíhaného *ex officio*.

Sudcovia, ktorí rozhodovali alebo vynášali rozsudok v rámci vyšetrovacieho konania alebo súdneho konania, v ktorom rozsudkom porušili základné ľudské práva a slobody, po skončení svojho mandátu už nespĺňajú podmienky na zvolenie za sudcu.

Sudcovia majú postavenie verejného činiteľa a pri výkone svojich povinností sú viazaní ústavou a právnymi predpismi. Funkcia sudcu nie je zlučiteľná s funkciou v iných štátnych orgánoch, miestnych samosprávnych orgánoch a orgánoch politických strán, ani s inými funkciami a činnosťami stanovenými zákonom. Medzi sudcami neexistuje žiadna formálna špecializácia z hľadiska vzdelania. Hlavná právna oblasť, v ktorej sudca pôsobí, je vymedzená v rámci vnútornej organizácie jednotlivých súdov, ktoré majú rozličné právne oddelenia na riešenie jednotlivých druhov sporov, ku ktorým sú sudcovia pridelení v súlade s ročným rozvrhom práce. O povýšení do vyššej sudcovskej pozície a o postupe do vyššej platovej triedy rozhoduje Súdna rada Slovenskej republiky. Súdna rada podáva aj návrh Štátnemu zhromaždeniu na zbavenie sudcu jeho funkcie, ak pri výkone svojich povinností porušuje ústavu alebo vážne porušuje zákon, alebo ak úmyselne pácha trestný čin prostredníctvom zneužitia svojej sudcovskej funkcie. Úrovne služobného postupu sudcov v súdnictve sú stanovené v organizácii súdov v Slovensku. Sudcovia môžu byť: miestni sudcovia (*okrajni sodniki*), okresní sudcovia (*okrožni sodniki*), vyšší sudcovia (*višji sodniki*) alebo najvyšší sudcovia (*vrhovni sodniki*).

Sudcovia sú členmi Slovenskej asociácie sudcov, ktorá je súčasťou Medzinárodnej asociácie sudcov. Členstvo v asociácii je dobrovoľné.

Osobitné súdy môžu zahŕňať aj sudcov z povolania (*poklicni sodniki*) a prísediacich (*sodniki porotniki*). Keď sa na základe práva vyžaduje rozsudok osobitného súdu, osobitný súd je zostavený zo sudcu z povolania vo funkcii predsedu súdu a z dvoch prísediacich vo funkcii členov súdu, ak sa zákonom nestanovuje inak. Keď sa na základe práva vyžaduje rozsudok päťčlenného osobitného súdu, osobitný súd je zostavený zo sudcu z povolania vo funkcii predsedu súdu, z ďalšieho sudcu z povolania a z troch prísediacich vo funkcii členov súdu, ak sa zákonom nestanovuje inak. Funkciu sudcu môže vykonávať ktorýkoľvek občan Slovenskej republiky vo veku od 30 rokov, ktorý nebol konečným rozsudkom odsúdený za trestný čin stíhaný *ex officio* a ktorý je spôsobilý, je v dobrom celkovom zdravotnom stave na výkon súdneho úradu a aktívne ovláda slovenský jazyk. Mandát prísediacich trvá päť rokov, pričom môžu byť menovaní znova. Predsedajúci sudca vyššieho súdu menuje a odvoláva prísediacich okresných súdov, ktoré podliehajú jurisdikcii vyššieho súdu.

Súdna rada Slovenskej republiky

Súdna rada Slovenskej republiky (*Sodni svet RS*) je ústredným orgánom, ktorý zodpovedá za reguláciu tohto povolania.

Súdna rada pozostáva z 11 členov.

Piati členovia sú volení Štátnym zhromaždením na základe návrhu prezidenta Slovenskej republiky zo zoznamu univerzitných profesorov v oblasti práva, advokátov a právnikov a šesť členov sa volí zo zoznamu predloženého sudcami pracujúcimi na plný úväzok v sudcovskej funkcii. Členovia Súdnej rady vyberajú jedného z jej členov do funkcie predsedu.

Súdna rada má tieto právomoci:

Na základe pravidiel upravujúcich činnosť súdov a súdnu službu má Súdna rada tieto právomoci:

1. v súvislosti s výberom, menovaním a odvolaním súdov a predsedov a podpredsedov súdov:

- podávať predbežné stanovisko v rámci postupu menovania predsedu Najvyššieho súdu,
- navrhovať Štátnemu zhromaždeniu kandidátov na vymenovanie do funkcie sudcu Najvyššieho súdu,
- menovať a odvolávať predsedov a podpredsedov súdov, s výnimkou predsedu Najvyššieho súdu,
- vykonávať výber kandidátov na voľné súdne pozície,

- navrhovať Štátnemu zhromaždeniu kandidátov na voľbu do funkcie sudcu,
- menovať sudcov na voľné súdne pozície,
- podávať odôvodnené stanovisko v rámci postupu odvolania predsedu Najvyššieho súdu,
- informovať Štátne zhromaždenie o konečnom rozsudku, pokiaľ ide o odsúdenie sudcu,
- podávať Štátnemu zhromaždeniu návrh na odvolanie sudcu z funkcie,
- vydávať deklaratórne rozhodnutia, ktorými sa ukončujú súdne funkcie alebo súdna služba;

2. v súvislosti s inými personálnymi záležitosťami týkajúcimi sa sudcov, a to pri rozhodovaní o:

- nezlučiteľnosti súdnej funkcie,
- povýšení do vyššej súdnej funkcie,
- rýchlejšom povýšení do vyššej platovej triedy, na pozíciu sudcu vrchného súdu (*svetnik*) alebo na vyššiu pozíciu funkciu v oblasti súdnictva,
- výnimočnom povýšení do vyššej súdnej funkcie,
- potvrdení, že sudca nie je spôsobilý vykonávať súdnu službu,
- návrhu na nápravu porušenia zo strany sudcu, ktorý sa domnieva, že jeho nezávislosť bola akýmkoľvek spôsobom ovplyvnená,
- odvolaniach proti rozhodnutiu o preložení alebo vymenovaní na súdnu pozíciu, súdnu funkciu alebo na pozíciu sudcu vrchného súdu a proti rozhodnutiu o zaradení do platovej triedy,
- preloženiach sudcov,
- pridelení sudcu na Ústavný súd Slovenskej republiky, Najvyšší súd, vyšší súd, špecializované oddelenie okresného súdu, osobitný útvar Súdnej rady, do strediska pre odborné vzdelávanie pracovníkov v súdnictve alebo na ministerstvo, pokiaľ ide o zabezpečenie náročnejšej technickej práce,
- uvoľnení z výkonu súdnej služby,
- udelení štipendií v oblasti súdnictva;

3. v súvislosti s disciplinárnymi konaniami:

- menovať disciplinárne orgány,
- predkladať návrhy na začatie disciplinárnych konaní voči sudcovi,
- uplatňovať disciplinárny postih voči sudcovi, ak na základe zákona, ktorým sa riadi súdna služba, čelí disciplinárnemu postihu v podobe pozastavenia povýšenia, zníženia platu alebo preloženia na iný súd,
- rozhodovať o dočasnom uvoľnení predsedu Najvyššieho súdu z výkonu súdnej služby,
- rozhodovať o odvolaní proti rozhodnutiu predsedu Najvyššieho súdu, ktorým sa nariaďuje dočasné uvoľnenie sudcu z výkonu súdnej služby;

4. iné úlohy:

- prijímať kritériá výberu kandidátov na pozíciu sudcov na základe stanoviska ministra a kritériá kvality výkonu funkcie sudcov s cieľom posúdiť výkon ich služby,
- prijímať kódex správania sudcov,
- menovať členov Výboru pre etické zásady a integritu (*Komisija za etiko in integriteto*),
- prijímať pokyny k postupu voľby členov zamestnaneckých rád a konania volieb,
- vydávať schválenie politiky v oblasti detekcie a riadenia rizika a vystavenia súdov korupcii a monitorovať jej vykonávanie,
- predkladať predbežné stanovisko k tabuľkám zamestnancov súdnych jednotiek,
- predkladať predbežné stanovisko v rámci postupu stanovenia počtu miest sudcov na jednotlivých súdoch,
- predkladať stanovisko k výročnej správe Najvyššieho súdu o efektívnosti a účinnosti súdov a o navrhovanom finančnom pláne pre súdy,
- predkladať Štátnemu zhromaždeniu a ministerstvu stanovisko k zákonom upravujúcim činnosť súdov a súdnej služby,
- požadovať začatie postupu preskúmania ústavnosti a zákonnosti pravidiel, ak zasahujú do ústavného postavenia alebo ústavných práv súdnictva,
- podávať odôvodnené žiadosti o predloženie prehľadu úkonov v konkrétnych prípadoch,
- predkladať stanovisko k ochranným opatreniam spojených s pozbavením osobnej slobody alebo k začatiu trestného konania.

Súdna rada prijíma rozhodnutia verejným hlasovaním väčšinou hlasov všetkých svojich členov, pokiaľ sa zákonom alebo rokovacím poriadkom nestanovuje inak.

Súdna rada rozhoduje dvojtretinovou väčšinou hlasov všetkých členov v týchto prípadoch:

- návrhy týkajúce sa volieb sudcov,
- menovanie a povyšovanie sudcov,
- menovanie a odvolanie predsedov a podpredsedov súdov,
- zaradenie do platovej triedy,
- odvolanie proti rozhodnutiu o preložení alebo vymenovaní na súdnu pozíciu, súdnu funkciu alebo na pozíciu sudcu vrchného súdu,
- odvolanie proti rozhodnutiu o zaradení do platovej triedy,
- návrhy na odvolanie sudcov,
- potvrdenie, že sudca nie je spôsobilý vykonávať súdnu službu,
- prijímanie kritérií výberu kandidátov na súdne pozície,
- prijímanie kritérií kvality výkonu práce sudcov,
- iné úlohy, pokiaľ tak stanovuje zákon.

Súdna rada môže na základe rokovacieho poriadku rozhodovať o iných záležitostiach, v ktorých bude konať, dvojtretinovou väčšinou hlasov všetkých svojich členov.

Advokáti

V článku 137 Ústavy Slovenskej republiky sa stanovuje, že advokácia (*odvetníštvo*) je samostatná a nezávislá služba v rámci justičného systému, ktorá sa riadi zákonom. V zákone o advokátoch (*Zakon o odvetníštvu*) sa stanovuje, že advokát pri výkone svojej funkcie poskytuje právne poradenstvo, zastupuje a obhajuje účastníkov konania pred súdmi a inými štátnymi orgánmi, vypracúva dokumenty a zastupuje účastníkov konania v ich právnych vzťahoch. Iba advokát môže zastupovať účastníka konania pred súdom za odmenu. V určitých prípadoch môže miesto advokáta zaujať advokátsky koncipient.

Advokátom sa môže stať každá osoba, ktorá spĺňa tieto podmienky:

1. má slovínskú štátnu príslušnosť,
2. má odbornú spôsobilosť;
3. získala odborný titul v Slovenskej republike, ako sa uvádza ďalej, alebo získala ekvivalentnú kvalifikáciu v zahraničí uznanú podľa zákona o uznávaní a posudzovaní vzdelania:
 - odborný titul právnik s vysokoškolským vzdelaním,
 - odborný titul bakalára v oblasti práva (UN) a titul magistra v oblasti práva,
 - odborný titul magistra v oblasti práva na základe druhého cyklu magisterského štúdia podľa bolonského procesu;
4. zložila štátnu skúšku v odbore práva;
5. má štvorročné praktické skúsenosti ako právnik s vysokoškolským diplomom v odbore práva, z toho – po zložení štátnej skúšky v odbore práva – aspoň jeden rok musí pracovať u advokáta alebo v advokátskej kancelárii, na súde, štátnej prokuratúre, úrade štátneho zástupcu alebo na notárskom úrade v riadnom zamestnaneckom pomere na plný úväzok;
6. aktívne ovláda slovínský jazyk;
7. je dôveryhodná na vykonávanie advokátskej praxe;
8. má potrebné vybavenie a priestory na výkon advokátskej praxe;
9. zložila skúšku na overenie znalosti zákona o advokácii, oficiálneho sadzovníka poplatkov za právne zastupovanie a pravidiel výkonu povolania pre advokátov Slovenskej advokátskej komory (*Odvetníška zbornica Slovenije*).

Iba advokát môže vystupovať ako poradca odporcu v trestných konaniach.

V občianskoprávných konaniach môže účastníka konania pred miestnym súdom zastupovať ktokoľvek, kto má plnú odbornú spôsobilosť, zatiaľ čo pred okresným, vyšším alebo Najvyšším súdom môže byť oprávneným zástupcom len advokát alebo iná osoba, ktorá zložila štátnu skúšku pre advokátov. V konaniach s mimoriadnymi opravnými prostriedkami je však zastúpenie advokátom povinné (okrem prípadov, keď účastník alebo jeho zákonný zástupca zložil štátnu skúšku v odbore práva).

Zastúpenie advokátom je povinné aj vo všetkých súdnych konaniach v zmysle zákona o duševnom zdraví (*Zakon o duševnom zdraví*).

Zahraničný advokát, ktorý získal právo vykonávať povolanie advokáta vo svojej krajine, môže v Slovenskej republike vykonávať na základe podmienok stanovených zákonom o advokátoch tieto činnosti:

- poskytovať osobitné advokátske služby, ktoré súvisia s výkonom povolania advokáta,
- vykonávať povolanie advokáta na základe odborného titulu zo svojej krajiny,
- vykonávať povolanie advokáta na základe odborného titulu „advokát“ (*odvetnik*).

Za krajinu advokáta sa považuje krajina, v ktorej má oprávnenie vykonávať povolanie advokáta na základe odborného titulu získaného v súlade s právnymi predpismi danej krajiny.

Na účely tohto zákona sú advokátmi z iných členských štátov Európskej únie advokáti s oprávnením vykonávať povolanie advokáta v ktoromkoľvek členskom štáte na základe odborného titulu získaného v súlade s právnymi predpismi danej krajiny. Advokát z inej krajiny, ktorá je členským štátom Európskej únie, je zapísaný do zoznamu zahraničných advokátov, ktorí môžu vykonávať povolanie advokáta v Slovenskej republike na základe odborného titulu „advokát“ so všetkými právami a povinnosťami advokáta, ktorý vykonáva svoje povolanie, ak spĺňa zákonné podmienky a zložil skúšku na overenie znalosti vnútroštátneho práva Slovenskej republiky. Podrobnejšie údaje o skúške a o postupe na jej vykonanie sú stanovené vo vyhláske o skúške advokátov z iných krajín (*Uredba o preizkusnem izpitu za odvetnike iz drugih držav*).

Advokáti môžu za určitých podmienok propagovať svoje služby, keďže v zákone sa stanovujú povolené formy reklamy. Svoje povolanie môžu vykonávať buď nezávisle, alebo v advokátskej kancelárii. Zastrešujúcou organizáciou advokátov je Slovenská advokátska komora (*Odvetniška zbornica Slovenije*), ktorá má svoje vlastné predpisy a stanovy. Oprávnenie vykonávať povolanie advokáta sa získava zápisom do zoznamu advokátov, ktorý vedie Slovenská advokátska komora. Advokáti, ktorí dosiahnu požadovanú úroveň alebo odbornú špecializáciu, môžu za určitých podmienok požiadať Slovenskú advokátsku komoru o uznanie postavenia špecializovaného advokáta. Platby za služby advokáta sú stanovené v oficiálnom sadzobníku poplatkov za právne zastupovanie, ktorý prijíma Slovenská advokátska komora so súhlasom ministra spravodlivosti.

Právne databázy

[Základné právne predpisy týkajúce sa advokátov](#) sú k dispozícii v anglickom jazyku na webovom sídle advokátskej komory.

Advokátska komora prevádzkuje [vyhľadávací nástroj](#) (v slovinčine a angličtine), ktorý možno použiť na vyhľadávanie advokátov podľa:

- mena,
- regiónu,
- znalosti cudzích jazykov a
- pracovných oblastí.

Notári

Organizácia

V druhom odseku článku 137 Ústavy Slovenskej republiky sa stanovuje, že notári (*notarji*) vykonávajú verejnú službu, ktorú upravuje zákon. V zákone o notároch (*Zakon o notariatu*) sa uvádza: notári ako osoby požívajúce dôveru verejnosti vypracúvajú na základe ustanovení tohto zákona verejné listiny o právnych úkonoch, prejavy vôle alebo vyhlásenia o skutočnostiach, na základe ktorých vznikajú práva; prijímajú listiny, peniaze a cenné papiere do úschovy na účely ich odovzdania tretím osobám alebo štátnym orgánom; na pokyn súdov plnia úlohy, ktorými ich možno poveriť v súlade so zákonom.

Za notára možno vymenovať iba osobu, ktorá spĺňa tieto podmienky:

1. musí byť občanom Slovenskej republiky, iného členského štátu Európskej únie alebo Európskeho hospodárskeho priestoru alebo občanom Švajčiarskej konfederácie alebo členského štátu Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj;
2. má spôsobilosť na právne úkony a dobrý celkový zdravotný stav;
3. musí mať odborný titul právnika s vysokoškolským vzdelaním získaným v Slovinsku alebo odborný titul

bakalára v oblasti práva (UN) a magistra v oblasti práva alebo mať ekvivalentnú kvalifikáciu v oblasti práva v zahraničí, ktorá sa preukazuje zahraničným osvedčením o kvalifikácii s priloženým stanoviskom o kvalifikácii alebo rozhodnutím o uznaní kvalifikácie na účely zamestnania alebo osvedčením o nostrifikácii (*odločba o nostrifikaciji*);

4. zložila štátnu skúšku v odbore práva;
5. musí mať päťročné praktické skúsenosti ako právnik s univerzitným vzdelaním v odbore práva, z toho aspoň jeden rok musela pracovať u notára a jeden rok na súde, u advokáta alebo štátneho zástupcu;
6. musí sa považovať za dôveryhodnú na výkon notárskych povinností;
7. aktívne ovláda slovinský jazyk;
8. musí mať vhodné vybavenie a priestory požadované na výkon povinností notára;
9. musí mať menej ako 64 rokov.

Bez ohľadu na bod 1 predchádzajúceho odseku môžu byť za notárov vymenovaní aj štátni príslušníci iných krajín, ktoré nie sú členskými štátmi Európskej únie alebo Európskeho hospodárskeho priestoru, Švajčiarskej konfederácie alebo členským štátom Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj, pod podmienkou právnej a skutočnej reciprocity.

Povinnosti notára nie sú zlučiteľné s povinnosťami advokáta ani so žiadnym plateným úradom alebo funkciou.

Notár nie je oprávnený vykonávať úlohy, ktoré nie sú zlučiteľné s vážnosťou a bezúhonnosťou vyžadovanou na výkon notárskych povinností alebo ktoré môžu oslabiť dôveru, pokiaľ ide o nestrannosť notára alebo dôveryhodnosť listín, ktoré vypracúva.

Notára vymenúva na voľné miesto minister zodpovedný za oblasť spravodlivosti. Minister pred vymenovaním notára získa stanovisko Slovinskej notárskej komory (*Notarska zbornica Slovenije*) k navrhovaným kandidátom. Počet notárov je obmedzený a stanovuje sa na základe kritérií stanovených ministerstvom spravodlivosti. V prípade akejkolvek nezrovnalosti vymedzenej v zákone bude notár odvolaný z funkcie ministrom spravodlivosti. Hlavnou organizáciou notárov je notárska komora.

Notárom sa v zákone ustanovuje povinnosť stať sa členom [Slovinskej notárskej komory](#).

Úlohy a povinnosti

Notári vykonávajú verejnú službu najmä pri príprave verejných a súkromných dokumentov, ktorá je veľmi dôležitá pre bezpečnosť právnych úkonov.

Verejné dokumenty, ktoré zvyčajne vystavujú notári, sú notárske záznamy a notárske zápisnice. Keďže notár je oprávnený pripraviť pre zmluvné strany akúkoľvek písomnú zmluvu, existujú určité druhy zmlúv a stanov štátnych a súkromných spoločností s ručením obmedzeným, ktoré sú podľa práva Slovinskej republiky platné, len ak boli vypracované ako notársky záznam. Notár môže taktiež zaznamenať závet. Okrem toho musí notár niekedy overiť pravosť kópií dokumentov a podpisov, aby sa zabezpečila ich platnosť pred súdom. Listiny a cenné papiere je možné dať do úschovy notárovi.

Právne databázy

Webové sídlo notárskej komory umožňuje prístup k [zoznamu všetkých notárov](#) v Slovinsku s kontaktnými údajmi a so základným vyhľadávacím nástrojom.

Prístup do troch registrov, ktoré prevádzkuje notárska komora, je možný prostredníctvom jej webového sídla:

- [register poručníckych notárov](#) (*register skrbniških notarjev*),
- [register zmlúv o založení poručníckeho účtu](#) (*register skrbniških pogodb*),
- [centrálny register závetov](#) (*centralni register oporok*).

Ostatné právnické povolania

[Súdny asistent \(Sodniški pomočnik\)](#) (372 Kb)

Štátni zástupcovia

Úloha štátneho zástupcu sa stanovuje v novom zákone o štátnych zástupcoch, ktorý nadobudol účinnosť 20. novembra 2017 a komplexne sa ním zmenila inštitúcia štátneho zástupcu.

Úrad štátneho zástupcu vykonáva odborné úlohy v oblasti ochrany majetku a iných práv a záujmov štátu prostredníctvom právneho zastupovania pred súdmi a správnymi orgánmi Slovenskej republiky, pred zahraničnými súdmi a rozhodcovskými súdmi, ako aj pred medzinárodnými súdmi a rozhodcovskými súdmi a zabezpečuje právne poradenstvo, mierové riešenie sporov v konaniach pred podaním žaloby a ďalšie úlohy stanovené uvedeným zákonom alebo inými zákonmi.

Úlohy Úradu štátneho zástupcu vykonávajú štátny generálny zástupca a zástupca štátneho generálneho zástupcu ako verejní predstavitelia a vyšší štátni zástupcovia, štátni zástupcovia a uchádzači o funkciu štátneho zástupcu, ktorí majú v súčasnosti postavenie štátnych zamestnancov. S cieľom predchádzať politickým nomináciám sa v rámci postupu výberu štátneho generálneho zástupcu a vyšších štátnych zástupcov vyžaduje stanovisko výboru nezávislých expertov, ktorý je poverený posudzovaním vhodnosti uchádzačov.

Štátneho generálneho zástupcu vymenúva vláda Slovenskej republiky na základe odôvodneného návrhu ministra spravodlivosti po získaní stanoviska výboru povereného posudzovaním vhodnosti uchádzačov. Zástupcu štátneho generálneho zástupcu vymenúva vláda Slovenskej republiky na základe návrhu štátneho generálneho zástupcu a so súhlasom ministra spravodlivosti, pričom sa musí vymenovať spomedzi vyšších štátnych zástupcov. Funkčné obdobie štátneho generálneho zástupcu a jeho zástupcu je šesť rokov s možnosťou predĺženia. Na vykonávanie povinností vyššieho štátneho zástupcu, štátneho zástupcu alebo uchádzača o funkciu štátneho zástupcu sa vyžaduje uzatvorenie pracovnoprávneho vzťahu, pri ktorom musia byť okrem osobitných podmienok stanovených v zákone o štátnych zástupcoch splnené aj podmienky stanovené v zákone, ktorým sa riadi systém štátnej služby.

Štátny zástupca je nezávislý pri výkone povinností právneho zastupovania.

Súvisiace odkazy

[Informácie o právnických povolaniach na webovom sídle generálneho prokurátora Slovenskej republiky](#)

[Informácie o právnických povolaniach](#)

[Informácie o právnických povolaniach na webovom sídle slovenského súdnictva](#)

[Informácie o právnických povolaniach na webovom sídle Slovenskej advokátskej komory](#)

[Informácie o právnických povolaniach na webovom sídle Slovenskej notárskej komory](#)

[Informácie o právnických povolaniach na webovom sídle Úradu štátneho zástupcu](#)

■ Posledná aktualizácia: 07/01/2022

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné členské štáty. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska komisia vylučuje akúkoľvek zodpovednosť za akékoľvek informácie alebo údaje obsiahnuté alebo uvedené v tomto dokumente. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.